

DEBRECZENI UJSÁG

ELOFIZETESI AR:

Helyben:	Vidékre:
Félévre 3 frt — kr.	Félévre . . . 5 frt — kr.
Negyedévre 1 „ 50 „	Negyedévre 2 „ 50 „

Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér Hungária-palota földszint. Bejárat Kádas-utca felől.

A „Debreczeni Ujság“ az összes debreczeni lapok között a legtöbb példányban jelenik meg.

Politikai szenzáció.

— Távirat. —

Nov. 29.

A zenebona kedvelői ne csüggedjenek el a magyar képviselőháznak mostani csöndessége miatt: lesznek itt még cifrább dolgok is december közepe táján, mint a minők a multkori éjfélig tartó ülésben voltak. Bánffy fejében valami furfangos terv fő. senki sem tudja, micsoda. Az ellenzék sem tudja. De egy elhatározott szándéka van:

Mihelyt báró Bánffy akármilyen avaslatát áll elő, hogy a neki alkalmatlan obstrukciót megnehezítse, megrövidítse vagy lehetetlenné tegye: abban a percben az egész ellenzék lelép a vitatkozás mezejéről és tiszta tára a technikai obstrukcióra veti magát.

Ezt a csöndet. a mi most van, a királyhoz intézett fölirat kedvéért óvja meg az ellenzék. Hadd hangozzék ez a királyhoz intézett szó a hozzá méltó csendben. Mit jelent ez a fölirat? Reméli tán az ellenzék, hogy a Ház azt elfogadja? Nem. De biztos tudomása van róla, hogy a felirati javaslat benyújtása nem marad titok a király előtt, s ha nem is képviselőház utján, de mégis elébe fog kerülni ez a remek panaszos és kérő szózat.

Azért készítettük ezt a feliratot — mondja egy kiváló ellenzéki férfiú — hogy ezzel is igazoljuk azt a magatartásunkat. igazoljuk azt a rombolást, melyet meg nem hallgatásunk esetén ezen a képviselőházon fogunk végbevenni. Eleget szóltunk a nemzethez, most

szólunk a királyhoz: Felséges Urunk, ha országod alkotmányát épségben akarod megőrizni, ha rongyokba tépve látni nem akarod, adj az országnak más kormányt. Ha teljesíti a kérést, — rend és csend lesz monarkiájának ebben a felében. Ha nem — ám hadd pusztuljon bele a kormányásta sirba ez az egész parlament!

Az ellenzék csöndes várakozásának terminusa december 4—5-ig tart. Azt tudják, hogy mielőtt az uralkodói jubileum ünnepei le nem zajlottak, addig semmi áron sem fogja a király a mai kormányt elbocsátani, bármit tegyen is az ellenzék. Az ünnepek végeig tehát nagyobb ostromokat a magyar képviselőházban nem lehet várni.

És azután? Azután rohamosan közeledik az új esztendő napja. Terminusa a lefontosabb ügyek elintézésének. Csak végig kell nézni ez ügyek során, csak bele nézni e kétségbeesett helyzet mélyébe, és könnyű lesz következtetni, hogy mi következik azután. Ime!

Bánffy nem kap kiegyezést, — nem kap kiegyezési provizóriumot; nem kap költségvetést a jövő esztendőre, nem kap indemnítást az állami költségek ideiglenes fedezésére; nem kapja meg a törvényt, mely a jövő tíz évre az ujoncok számát meghatározza, nem kapja meg a felhatalmazást a jövő esztendei ujoncozásra. Nem kap meg semmit, csak vihar és felfordulás és földrengés lesz a magyar parlamentarizmus csataterén és fel fog lázadni az uton és az egykori védőerő vita minden pusztító lángja fog dühöngeni a Házban, a fővárosban, az országban.

És amiko világos tény, hogy a jövőnek ezt a fellemlates zenéjét egyetlen dologgal lehet csak elhallgattatni: amikor bizonyos, hogy

mihelyt br. Bánffy helyébe más ember jön, egy csapásra lehet kiegyezés vagy provizorium, lesz indemnítás, lesz ujonctörvény; amikor bizonyos, hogy új miniszterelnök kinevezésével véget ér a képviselőház tekintélyének porba tiprása, a politikai szenvedélyeknek forradalommal fenyegető viharzása; amikor mindez világos és bizonyos: nem két égtelen-e, hogy a király nem fogja kiszámíthatatlan veszedelmek elé sodorni hű országát a Bánffy-kormány megtartásával, hanem ellenkezőleg meg fogja szabadítani ettől a káros krizistól a Bánffy-kormány fölmentésével.

Igy elmélkednek az ellenzékiek hangosan, a kormánypártiak csöndesen, n gyszemközt a bizalmasaikkal.

És én ma mint az egész politikai világ meggyőződését azt jelenthetem önöknek: a Bánffy-kormány az ujestendőnek legfőljebb első két napját fogja megerni.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 28.

Láng Lajos elnökölt.

Szavazással kezdődött az ülés.

A Rakovszky interpellációjára adott miniszteri válasz fölött szavaztak. A többség a választ tudomásul vette.

Az indemnity-vita első szónoka Apponyi Albert volt. Nem bizalmi kérdés ez többé — ugymond — régen kinőtt ebből a keretből. Ez a küzdelem hatalmi kérdés. Az ellenzék körülbelül száz tagja, különféle pártok egyesültek arra, hogy ama hatalmat, mely az ország bevételeinek és kiadásainak megszavazásából áll, ki nem adja kezéből mindaddig, mig azokba bele nem tekinthet s meggyőződést nem szerezhet, hogy ez a hatalom az ország érdekében használtatik fel. (Ugy van! a balon.)

Megjelenik mindennap korán reggel.
Előfizetési ára házhoz hordva egy hónapra: ötven krajczár.

Az a küzdelem, melyet a szabad elvűpárt követ, — azt a célt tüzte maga elé 25 év óta, hogy a közhatalomnak minden funkcionáriussa által minél kevésbé legyenek veszélyezve működésükben. Ha az utókor a Tisza Kálmán rendszeréből csak egy őskori leletet, a főispánságot fogja megtalálni, ebből a Mamnuth-esontvázból megmagyarázhatja majd magának az egész rendszer miben létét. (Ugy van! a balon.)

Ennek a rendszernek föelvé, hogy minden bünt salválhat a párt-érdek és nincs az az érdem, amit elismernének, ha nem szolgálja a párt-érdeket. (Ugy van! balról.)

Tizenkét évi rendszer azonban mégsem tudta megtörni a nemzet akaratát. A 89-diki véderővita alkalmával tulfeszítenek a hurt. Következett a megjavított Tisza-rendszer.

Azután következett a Szapáry és Wekerle-kormány. De az a lendület mely alattuk támadt, a célok a eszközök összesség által teremtette azt a csodálatos helyzetet, hogy Wekerle távozásakor — Bánffy ajánlhatta s ezt a nemzet szó nélkül eltúrte. A rideg párturalomnak jobb személyesítője, annak dokumentálása, hogy mi mindent lehet e nemzetnek beadni enklátansabb megtestesítője nem volt, mint Bánffy.

Azt az állítást, hogy alatta a nemzet és korona között egyetértést és bizalmat helyreállították, ő kereken tagadja. Mit akar mondanunk edicsekvés Talán, hogy a többi kormányok alatt nem volt meg ez a bizalom? És vajon ha volt félreértés, alkalmas-e annak megszüntetésére, hogy az 1867. XII. teikkben, a gazdasági önállóság dolgában, nemzetünk biztosított jogát elakarják homályosítani?

Elesen elítéli ezután Bánffynak a szabadelvű pártban tett nyilatkozatát. Amíg egy kormány el nem bocsátatott, addig alkotmányyszerűleg bírja a korona bizalmát.

Ha ennél többet akar a miniszterelnök mondani, hogy az ő rendszerei talán a korona érzelmeivel is összhangban vannak, ekkor ez a mód a legszinparlamentarisabb mód, mert ez a korona nimbuszának megtámasztása belevonása a harcba.

Polemizál azután Pulszkyval és Tisza Istvánnal. Tisza igen nagy tehetségű ember, kitűnő humorista voltáról is tanuságot tett. Tolsztoj vagy Dontojevsvski tudna csak Tiszával versenyezni, mikor a zárt ülésen elmondta, hogy Bánffy mennyit szenved hiába. Egy főszolgabíró előtt beszéd közben kiejt néhány ártatlan szót s ebből szegény Bánffy ellen milyen fegyvert kovácsolnak ellene, aki mint Szolnok-Doboka főispánja is mindig azon fáradozott, hogy politikai ellenfeleinek szolgálatot tegyen. (Zajos derűtség.)

Az intézkedések? Semmi egyebet nem gondolt alatta Bánffy, mint hogy

a politikai önállóság jutalmául a főszolgabíró kitüntetésre fogja ajánlani. (Taps.)

Pulszky már nem úgy beszél mint Tisza. Ő azt mondja, joga volt Bánffynak mint pártvezérnek magához hivatni Deseöffy. Tudjuk — mondja Apponyi — hogy Deseöffy mindig ellenzéki volt. Bánffy magához hivatja, mint pártvezér, a más pártállású férfit. Vajjon mit szólna hozzá egy főispán, ha én, a nemzeti párt vezére, föltelegrafálnám magamhoz? (Zajos derűtség.)

Ezután a kisebbség jogairól szól. A kisebbség a nemzet kisebbségének delagációja. Mikor a kisebbség jogát érvényesíteni akarja s küzd ezért nem a kisebbség harcol az alkotmány ellen, hanem a többség, mely az ő parancsait feltétlenül rá akarja erőszakolni a kisebbségre az alkotmányosság látszatával. Az ellenzék szerepe olyformán nem egyéb mint staffage a hatalmi visszaélésekhez, mint az alkotmányosság föutartásának segítése. És önként előált az a kérdés, nincse itt az idő a visszavonulásra? (Nagy mozgás) Ő aki egész életét a parlamentnek szentelte s e lég kört szeretne, valóságos megváltásnak tekintenné e pillanatot mikor kötelesség szegés nélkül távozhatnék innen. (Viharos tetszés az ellenzéken.) Távozni a magyar közélettől amennyire csak lehet. — (Viharos tetszés az ellenzéken)

Egy nagyszerű parlament ülhet itt össze melyet a kormány kirendel. Ez elkeseredés jogosult. Hiányzik innen minden erkölcsi tartalom mely eljutott a nihil legvégső fokára úgy, hogy az orosz nihilistákat bátran be lehetne ide ültetni, Tetszés balról viszatartja azonban az ellenzék a kötelesség, mely a kiegyezés kérdésében rája várakoztk, Bánffytól az ellenzék tudta mit várhat ismerte multját A nemzeti kegyelet megsértését használta emelkedése rugójául is. De mind járt a kormányzása elején három olyan pótválasztást csinált, melyek fölhaborították az országot. Ennek a kezdetnek ellenére a millenium alkalmával a szóló feléje nyújtotta kezét békére s nem kíván egyebet, mint a kuriai biráskodást a választások dolgában. A miniszterelnök a feléje nyújtott jobbot elfogadta, politikailag kihasználta és az ellenzék, a kuriai biráskodást ravasz gondolattal elejtette, (Zajos tetszés) Ha kívánják kész változtatni kuliszák titkait. Jött a kiegyezési provizórium az 1898 I. t.-cz. megalkotása.

Az ellenzék ismét csak azt kívánja, hogy a létező alkotmányos közjogot a kormány tisztelje. Tudta a miniszterelnök, ha világos biztosítást nem ad, az ellenzék teljes erővel elene fordul. A miniszterelnök a biztosítást megadta — s a nemzeti párt, vajha ugyanakkor legádázabban üldözték országszerte, hiven támogatta a k o r m á n y t. Ekkor jött a

japán szerződés, mely nyílt megszegés a kétoldalu megegyezésnek, mikor pedig most megkérdik tőle, állja e a megállapodásokat, mély hallgatás a felelet. A miniszterelnök kétszer szegte meg az ellenzékkel való politikai megállapodást. (Ugy van!) A miniszterelnök avval elvágta annak utját, hogy a ellenzék vele érintkezessék.

Ivánka: Mert nem tisztességes.

Az elnök rendreutasítja Ivánkát.

Polonyi: Éljen Ivánka.

Az elnök rendreutasítja Polonyit.

Apponyi: Az ellenzéknek azonban kötelessége megvédeni azt a szavazatot. — Nem teheti le a fegyvert addig, amíg teljes biztosítékot nem kap arról, hogy léteül az, a amiben a többséggel megállapodott, amit a tulajdon is elfogadott, mi a törvényben is benne van. (Zajos tetszés.)

Es ha küzdeni kell azért, a mi a törvényben van, nincs e itt felvetve a parlamentben a lét és nem lét kérdése? Az ellenzék nem akarja meggyőződését a többségre kényszeríteni. A felirat nem is kívánja azt. — Az önök kebeléből alakuljon kormány, kiált át szóló a jobboldalra, melylyel megállapításokat köthetünk. Mozgás a jobboldalon. Hegedüs arra hivatkozik, emlékezzünk meg arról, hogy magyarok vagyunk Megemlékezett e arról a többség, mikor itt azt panaszták, — hogy ezeket fosztanak meg szavaszatuktól hogy lovassággal verik szét a választókat, hogy a közigazgatás üldözi az ellenzékre választókat? Nem akadt egy ember sem a többségben a ki felállt volna s csak egy esetben azt mondta volna. Magyarok vagyunk, ne hagyjuk testvéreinket. (Viharos tetszés)

POLITIKAI HIREK.

A vizaknai kerület az obstrukció ellen. A vizaknai választókerület polgárai az obstrukció megszüntetése s a parlamenti rend helyreállítása tárgyában egy párt- és nemzetiségkülönbség nélkül aláírt kérvényt nyújtottak be a képviselőházhoz Zeyk Gábor képviselő által. A kérvényt több választó is aláírta.

Beszámoló, Jagics József. a mohácsi kerület országgyűlési képviselője, mint lapunknak telegrafálják, vasárnap tartotta beszámoló beszédét Mohácson. Jagics beszédében azt fejtegette, hogy a törvényhozótestület meddőségeért egyedül a kormány felelős.

TARSAS ÉLET.

A költő.

— Végtárgyalás. —

Elnök: Mi a neve?

Vádolt: Harczy Péter.

E: Foglalkozása?

V: Költő vagyok!

E: Költő? — És ilyen rongyokban, — ilyen külsővel? — — és milyen költő?

V: A vácsi-utcában kérem, — ott vagytok költő?

E: ? . . . Ön súlyos testisértéssel van vádolva, — mondja el a tényállást röviden, az igazsághoz hiven!

V: A vácsi-utcában egy butorozott szobában lakik két magánhivatalnok, mind a kettő nagyon álmos; ezek fogadtak meg engem költőnek. Az egyik ilyen föltételek mellett:

Minden reggel 5 órakor az ágyához kel mennem s ott jól megráznom; ha nem ébred, egy kancsó vízzel végig önthetem; ha akkor sem, kiteszem a vízvezeték alá s teljes erővel megeresztem a vezeték csapját. Ez úgy látszik a hidegvizgyógyintézet magánhivatalnoka lehetett.

E: Ne kedélyeskedjék, csak maradjon szorosán a tárgynál.

V.: A másik pedig ilyen föltételeket szabott: 1) Megrázom; ha nem ébred vágom; ha akkor sem ébred 3) kiviszem az ágyból s a padlóhoz vágom. Ez pedig valamelyik sport-egylet magánhivatalnoka volt!

E.: Ezért a kedélyeskedésért rendreutasítom! Tovább!

V.: Én a szerződés után másnap reggel kötelességemhez hiven elmentem feladatomat teljesíteni. A hidegvizgyógyintézet magánhivatalnoka már nem volt az ágyban. Oda mentem tehát a másikhoz s úgy megráztam, hogy az ágy összeomlott alatta. Semmi hatás! Erre pofon ütöttem, mire ő teljes erővel hasbarugott, hogy a másik ágy alá estem. Mire feltápázkodtam, — ő már megint aludt. Erre kivettem az ágyból és úgy a padlóhoz vágtam, hogy a fél lába kifízamodott. Ekkor vettem észre, hogy hiven teljesítettem feladatomat csak a házszámot tévesztettem el.

E.: Ezen enyhítő körülmény figyelembe vételével önt a vád alól fölmentem! . . .

Váradhelyi.

VIDÉK.

Véletlenül meglőtt asszony. Gyilkosság híre futotta be tegnapelőtt estefelé Zimánd-Ujfalu községet. Nagy riadalmat okozott a hír, hamar eljutott az éppen arra czirkáló csendőrzárőr füléhez is, mely sietett a helyszínére,

Kocsi István házához. A gazda felesége, Kocsi Istvánné tényleg meg volt löve, de hamarosan kitünt, hogy gyilkosságról szó sem lehet Molnár András zimándi gazda elment a barátjához estefele s megmutatta neki az új revolverét, amit a vásáron vett. Nézegették a csillogó szerszámot. Kocsi megkérdi:

— Aztán hogy kell fogadni a dobját?

— Igy ni! — mondja Molnár s abban a pillanatban nagy durranással elsült a fegyver. Kocsi felesége pedig, ki éppen ki akart menni a szobából, sikít egyet és összeesik. Szerencsére csak a vállát furta át a golyó s így a sérülés nem veszedelmes. A csendőrök a revolvert elkobozták s megtették a feljelentést Molnár ellen.

Szerencsétlenség a kukoriczamorzsolásnál. Nagy vigan morzsolta a kukoriczát négy mezőkovácsházi legény tegnap délután, de egyszerre csak mintha késsel vágták volna el a szavukat: egy társuk Belák Lukács rettenetesen sikoltott s ráesett a gépre. Egy kukoriczacsövet rosszul tett ugyanis a fejébe s mikor meg akarta igazítani, alkapta kezét a gép. A vasfogak három ujját teljesen elreszelték s karját is össze-vissza hasogatták. A szerencsétlen legényt eszméletlenül vitték haza szülei lakására.

Hat napig a halottas ágyon. Megdöbbentő esetről értesült tegnap a szegedi rendőrség. Egy öreg asszony hat nap óta halva feküdt lakásán és erről sem a szomszédok, sem a hallott rokonai nem tudtak. Ott feküdt az asszony halott virasztatlanul és ma is csak véletlenségből tudták meg, hogy nincsen már az élők között. Az esetről a következő tudósítást kaptuk: Tegnap este feljelentést tettek a rókusi rendőrségnek, hogy Feltámadás-utca 19 számú házban egy Lévy Mihályné nevezetű 79 éves asszonyt halva találtak lakásán. Az öreg asszonyt a szomszédok a múlt pénleken látták utoljára. — Se másnap, se harmadnap nem tünt fel a szomszédoknak, hogy az öreg asszony nem látható. Mindeki abban a véleményben volt, hogy valamelyik leányához ment vendégségbe, ami ezelőtt sűrűn előfordult. De hogy tegnap se látták, egyik-másik furesszálaui kezdte a hosszú elmaradását és estefelé bevilágították a szobába. Halottnak találták már szegényt. A rendőrség kinyitatta az ajtót, amely belül el volt zárva és helyszíni szemlét tartott. Az orvos konstata, hogy a szerencsétlen még pénteken, legkésőbb szombaton halt meg végelgyengülésbe. Az ágy mellett egy széken találtak egy ötszáz forintról szóló betétkönyvecskét és husz forintnyi készpénzt. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket, hogy a hatnapos holottat minél előbb eltemethessék.

Megkönnyebbitett adóteher.

Debrecen. nov. 29.

Nagy jelentőségű pénzügyminiszteri rendelet érkezett ma Debreczen város közönségéhez és az összes törvényhatóságokhoz. Milliók adóterhe enyhül e rendelet következtében a munkásosztályban, a munkaadók pedig nagyon kellemetlen zaklatásoktól szabadulnak meg. A rendelet rövid tartalma nem ismeretlen már az ujságolvasó közönség előtt és annyiból áll, hogy az ugynevezett *napszamosok* a jövő évben már teljes adómentesség kedvezményben fognak részesülni.

Eddig úgy volt, hogy a gyárakban és iparosmühelyekben dolgozó munkások valamennyien megadózás alá kerültek. Adójukért a munkaadó főnök vagyonával is szavatolt és ennél fogva a főnököknek jogában is állott, hogy alkalmazottjaik béréből az adóterhet levonják.

Igen természetes, hogy amíg egyrészt az adóteher a csekély jövedelmű munkást nagyon érzékenyen sujtotta és sok esetben elégtelenné is tette, másrészt a munkaadók voltak emiatt indokolatlan zaklatásoknak kitéve: az ilyen alkalmazottak évközben nagyon gyakran változtatják helyeiket és mindig azon munkaadótul követelték adótartozásaikat, amelyeknél ők az esedékesség napján voltak szolgálatban. Sűrűn megtörtént, hogy a munkaadó nem vonta le ilyenkor a munkabérből az adótartozást, de azért a munkás adóját csak neki kellett megfizetni.

A most említett liberális szellemű pénzügyminiszteri rendelet ennél fogva világosan kimondja, hogy a gyárakban és iparvállalati mühelyekben alkalmazott egyének közül adó alá nem esnek:

1. A szakismerettel nem bíró szolgálai minőségben cselédként alkalmazott egyének;

2. A szakismerettel bíró segédek és segédmunkások ha 40 forintnál több havi díjat nem huznak, vagy ha darabszámra dolgoznak (a heti vagy tisztán napi bér mellett alkalmazott munkások tehát ide nem vonhatók).

3. A gyári vagy ipari vállalatnál alkalmazott díjndokok évi vagy havi állandó fizetést nem huzó irnokok és általában az írásbeli számviteli vagy felügyelő teendőket állandó alkalmazás nélkül végző egyének.

Mindazok a gyári és iparvállalati munkások akik a törvényen alapuló eme taxatív felsorolás szerint az al-

osztályok egyikébe sem sorolhatók, napszámoknak tekintendők és az 1883. évi X. t.-cz. értelmében, keresetük után adó alá nem vonhatók.

Ez egyedüli kivételt azon segédek és segéd munkások képezik, akik 40 frtnál több havidíjat huznak, mert ezek IV. osztályu kereseti adóval ro vandók meg.

SZÍNHÁZ.

Diszelőadás. Az előbbiekhöz hasonló lelkes érdeklődés vezette közönségünket tegnap este is a színházba ahol a színészet százados jubileuma alkalmából az utolsó diszelőadást tartották meg. A tegnapihoz hasonló tetszéssel fogadott prolog után a Miniszter előszobájában című dramolette került színre. Ujházy Ede művészetével mély hatást tett a közönségre a kis darab végével tüntetészerű tapsviharral hívták a lámpák elé. Másik kiemelkedő mozzanata az estének Prielle Kornélia Szerémy grófnéja volt. A kedves jó nagymama minden szeretetreméltóságát hozta színpadra s az ő csodálatba ejtő nagy művészetének fénye ragyogta be az előadást. A közönség elragadtatása frenetikus tapsvihárban nyilatkozott meg. Mellette Szabó Irma és Kis Irén osztottak a közönség elismerésében. Melegen kell megemlékeznünk E. Kovács Gyula Dózsa Györgyről és a Mándoky párról. Kedves ismerőseink, Debreczen közönségének dedelgetett kedvenceik Büszke örömmel láttuk színpadunkon s részeltettük őket a lelkesedésünket és szeretetünket felőlelő elismerésben. A fényes és minden fázisában sikerült előadást nem egyhamar fogja feledni a közönség.

Mándoky Béla jubileuma. A debreczeni társadalmi élet egyik közszerepében és köztiszteletben álló tagja s a debreczeni színház egykori büszkesége, Mándoky Béla a jövő év első havában újból megjelenik azokon a világot jelentő deszkákon, melyeken életének legszebb részét áldozta fel a szent művészet szolgálatában. Mándoky Béla ugyanis január hó folyamán tölti be művészi pályafutásának 40-ik évét, mit nem ünnepelhet meg méltóbban minthogy meg jelenik még egyszer a debreczeni színpadon, melyen dicsőségének legszebb babérait aratta s elbucszuk még egyszer attól a lelkes közönségtől melynek annyi hosszú éven át egyik legkedveltebb művésze volt. Mándoky Béla három estén át fog vendégszerepelni a debreczeni színpadon s midőn ezt olvasóink tudomására hozzuk, egyszersmint

biztosra vesszük, hogy a debreczeni közönség örömmel ragadja meg az alkalmat hogy egykori kedvencét Mándoky Bélát még egyszer láthassa a színpadon.

A színészet kiállítása. A debreczeni színészet 100 éves jubileuma alkalmából rendezett színészet kiállítás a legnagyobb látogatottságnak örvend a min különben a legkevésbé sem esdálkozhatunk ha megtekintjük a becses relikváknak és a debreczeni 100 éves színészet történetére vonatkozó tárgyaknak gazdag tárházát, melyet a kiállítást rendező bizottság valóságos hangyaszorgalommal gyűjtött össze. A közönség tájékoztatására közöljük, — hogy a kiállítás egészen vasárnap estig lesz nyitva és pedig mindennap reggeli 9 órától — esti 6 óráig látható 20 kr. belépti díj mellett. A kiállítás a kereskedelmi akadémia palotájának dísztermében van berendezve, a rendkívüli érdekes színlap gyűjtemény pedig annak elő csarnokában látható.

Heti műsor. Komjáthy János szinigazgatója színház e heti műsorát a következőkben állapította meg: Kedden: Mártha opera, Szerdán: Hamlet tragédia; Csütörtökön: Durand és Durand; Pénteken: Gascognei nemes operette; Szombaton: Ugyanez; Vasárnap délután: Virágcsata, operette; Vasárnap este: Mozgó fényképek Kinetograffal.

UJDONSÁGOK.

Dal a sétatangversenyéről.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Mélyen tisztelt szerkesztő ur
Bepanaszalom magukat,
A sétatangversenyekre
Mért nem járnak ifj urak?
Kávész és kártyaasztal
S az orpheum is tele,
De a mai ifjuságnak
Nem tetszik a szép zene.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur
Bosszant engem ez nagyon;
Udvarló nélkül sétál így
Hat lányom, — hat angyalom
S így a legvigabb daltól is;
Busak lesznek ők, meg én
Hogyha fön a láthatáron
Sehol sincs egy vőlegény.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur
Ezt kérem, hogy írja meg.
Hátha vigabbak lesznek majd
A sétatangversenyek.
Mert ha ifjaink tovább is
Távol tartják magukat
Mégkérem a nagy dobost, hogy
Vegye el a lányomat!

Kesergő családapa.

* **Advent — Róráte,** Vasárnap kezdődött a r. kath. egyházban az egyházi év, Advent első vasárnapjával. Az Advent tart 4 hétig, jelképezésül azon négyezer évnek, a meddig várták az ószövetség népei a Megváltó eljövételét. A templomokban naponk ént hajnali miséket mutatnak be s felhangzik a komor boltivek alatt az ének: Harmatozzatok egek . . . Meghatóan ecsetelik e magasztos dallam, fohász szerü melodiák, az epedő sóhajt, égő vágyat, mely ősatyáink kebeléből szállt fel a várvavárt Megváltó után. A hajnali miséket másként Róráte-nak nevezik, mivel az isteni tiszteletet Rórate-coeli . . . szavakkal kezdik. Az egész Advent alatt naponként reggel 6 órakor tartják meg a Rórátekat.

* **Az ipartestület szervező közgyűlése** tegnap folyt le és a Tóth Kálmán pártjának diadalával végződött. Este hat óráig tartott a szavazás. Ezren jóval felül állott a beadott szavazatok száma. Elnökké Tóth Kálmánt választották meg, aki 565 szavazatot kapott míg az ipar testület ellenzője Ekli Gábor timár 455-töt. — Az előjáróság többi tagjai is mind azok lettek, akiket a Tóth Kálmán pártja proponált.

* **Szerenád a Petőfi társaságnak.** A „Petőfi Társaságot“ a színészet jubileumon képviselő Szana Tamás, ki a Petőfi-társaság főtitkára, a Petőfi dalkör, melynek a Petőfi-társaság alapítótagja, vasárnap este, színházi előadás után, szerenáddal tisztelte meg darabos-utcai szállásán. Az elzengett szép dalok után Szana Tamás a dal dicsőítő szép beszéddel köszönte meg a becses figyelmet, melyre Borus Béla, a Petőfi-dalkör alelnöke válaszolt, dicsérettel emelve ki a Petőfi társaság kulturális működését.

* **A siketnémák érdekében.** Pestvármegye törvényhatósága megkeresést intézett az összes törvényhatóságokhoz, melyben felhívja őket arra, hogy gyűjtést indítsanak a siketnémák vakok és hülyék számára az ország különböző részein ujonnan építendő menházak alapjára. Az utóbbi időben ugyanis annyira megsaporodott ezeknek a szerencsétlen teremtéseknek száma, hogy a jelenlegi intézetek nem képesek valamennyit befogadni.

* **Régiségi lelet mint bűnjel.** Rác József álmosdi kovácsmester tegnap délután beállított Lőfkovits Arthur ékszerész üzletébe és ott egy értéket képviselő antik masszív aranykarpereczet kínált eladásra. Az ékszerész a karpereczet megvizsgálva gya-

nusnak tünt fel az atyafi, akinél ilyen 400 frtot is meghaladó értékes karperecz volt. Lefkovits a karpereczet az eladóval felvitte a II-ik ker. rendőrséghez, hol vallatás alá vették a falusi kovácsot, hogy miuton módon jutott az értékes antik darabhoz, Rác eladta hogy neki Tóth János nevű álmosdi földmivelő azzal a megbízással adta át, hogy Debreczenbe adja majd el, aki állítólag ezelőtt 3 évvel az érsemlyéni határban Fráter Béla tulajdonát képező földekben találta szántás közben és azóta titokban tartogatja magánál. A rendőrség az észert mint corpus delictit elkobozta, Rác vallomása alapján pedig jegyzőkönyvet vett fel az esetről. A további vizsgálat melyet a kir. ügyészség folytat leszívatva kideríteni, hogy miként került az arany karperecz Rác József álmosdi kovács birtokába. — Az aranyműves becslése szerint a karperecz több mint 500 éves valószínű hogy külföldön készült régi közép kori ötvös munka, a karperecz értéke 400 frt lehet, de mint régiség még nagyobb értékű.

* **Eljegyzés.** Téchy József fogspeczialista a debreczeni társadalom általánosan ismert, kedvelt alakjai eljegyezte Lestyán Adorján székelyhídi közjegyző szép leányát, — Irma kisasszonyt. Az ifju jegyesek boldogságához ismerősök barátok és rokonok jó kívánságai fűződnek.

* **Jenő napja.** Előkelő társaság gyűlt össze tegnap délelőtt Berger Jenő építész mérnök szalonjában, hogy kifejezést adjon Jenő napja alkalmából, Ott látjuk városunk egész intelligenciáját, mely a művelt lelkű és kedvességben kifogyhatlan háziaszszony termeiből a késő delutáni órákban távozott a gazdagon terített asztalok mellől.

* **Költözködő rend** rség. A II. ker. rendőrség a városháza épületéből új helyiségbe a volt Áron-féle házba ma hurczolkodott át. A megkezdett költözködés alkalmával előkerültek a rég meg sem mozdított por lepte aktacsomók és a bünjelként lefoglalt nagyszámu furkos botok, miket most megsemissitenek.

* **Szerencsétlenül járt őrmester.** Lapunk előző számában részletesen irtunk Kovács Károly honvéd-őrmester biciklizés közben ért szerencsétlenségről. A tegnapi napon az a hír terjedt el városunkban, hogy a szerencsétlenül járt őrmester már meg-

legilletékesebb forrásból nyert információk alapján megírhatjuk, hogy Kovács őrmester nem halt meg, de még mindig változatlanul eszméletlen állapotban fekszik a honvéd közkházban.

* **Pénzügyi tisztviselők jutalma**
Az év végén a pénzügyi tisztviselők közt a szokásos jutalmak kerülnek felosztásra. Ezeknek a jutalmaknak a kiszabására nincs szabályzat s a külső tisztviselők attól tartanak, hogy a száz forintot felül eső összegekből aligha jut ki hozzájuk valami, mert a nagyobb jutalmak eddig más szakkörök is mindig a minisztériumok saját belső szorgalmas tisztviselőinek jutottak ki. Annyi bizonyos, hogy a külső alkalmazásban lévő tisztviselők nagyobb munkát végeznek mint a miniszteri hivatalokba beosztott hasonló rangbeliek. Az illetékes faktorok figyelmébe ajánljuk tehát, hogy a jutalmak felosztásánál ne a hivatal helyét, hanem az érdemeket vegye tekintetbe.

§ Csak a felelet; Egy kérdés talán nem kerül semmibe? Szól az ügyvédhez a porlekedő fél.

— Az nem, — feleli a furfangos fiskális, — csak a felelet.

* **Enyves kezű kiállítás látogó.**
A színészeti kiállítás tegnapi megnyitása alkalmával oly óriási érdeklődés volt, hogy hatannyi helyiségnek is elég lett volna a betóduló közönség. A tolongást felhasználva megfélekezett magáról egy látogató és zsebébe csusztatott egy vagy két névjegy alakú képet a mely az asztalok egyikén volt kitéve. A vendégek közül észrevették a vakmerő eltulajdonítást, rendőrség után kiáltottak, akkora már az illető, kinek személye tudva van, a sűrű tömegben eltűnt. — Felhívja a rendezőbizottság az illetőt, hogy a rendezve értéktelen képeket a rendőrség czimére postai uton vagy bármi módon küldje vissza; mert ha ezt rövid idő alatt nem teszi meg, tudva lévén kiléte, neve a nyilvánosságnak fog átadatni.

* **Elveszett színházi látszó.**
Az elmúlt szerda este a színházban VI sorszámú támlásszéken egy értékes színházi látszó maradt, melyet eddig ismeretlen valaki elvitt. A színházi látszó megtalálóját ezuton is kéretik, hogy azt szolgáltsa át a III kerületi rendőrségnek s ahol illő jutalomban fog részesülni.

* **Figyelmeztetés.** Alólirott figyelmeztetem a. n. é. Közönséget kik monogramos vagy ezimeres pipát vagy szipkát óhajtanak Karácsonyi ajándékkul készíttetni, mielőbb b. meg rendeléseit hozzám juttatni méltóztassék miután a tömeges megrendeléseknek csakis úgy tehetek eleget. Kiváló tisztelettel Sevarcz Daniel tajték pipa met-szó a Bika szálloda épületében.

TÁVIRATOK.

A képviselőház ülése.

Budapest, nov. 28. A képviselőház mai üléséről szóló tudósításunk kiegészítésül adjuk még a következő részleteket: Gróf Apponyi Albert nagybeszéde után Bánffy miniszterelnök emelkedett szólásra és beszéde folyamán kijelentette, hogy a Ház üléseinek idejét megfogják hosszabíttani.

Bánffy és a nemzeti kaszinó.

Budapest, nov. 28. A „Debreczeni Ujság“ adott hirt legelsőbbén arról a mindenféle nagy feltűnést keltett ügyről, hogy Justh Béla a nemzeti kaszinó egyik tagja Bánffy Dezső báró miniszterelnöknek a kaszinóból való kizárását szándékszik indítványozni. Lapunk eme híret megerősíti most azon levél, melyet a nemzeti kaszinó elnöke gróf Eszterházy Mihály intézett Justh Bélához, ki mielőtt a kizáratási indítványt megtenné, ez ügyben kérdéseket intézett a kaszinó elnökéhez. — Gróf Eszterházy Mihály ugyanis levelében arra szöli totta fel Justh Bélát, hogy ne kérdéseket, hanem határozott indítványt terjesszen be a kaszinó választmányához. Ez ügy fejleményei elé természetesen a legnagyobb érdeklődéssel néz most a főváros közönsége.

A reichsrathból.

Bécs, (A Debreczeni Ujság) ered. távirata.) A lengyel klub a legközelebbi képviselőházi ülés napirendjére vonatkozólag elhatározta, hogy meg fogja szavazni a Japánnal való kereskedelmi szerződést és a Duna szabályozásáról szóló javaslatokat. A szolgák fizetéséről szóló törvényjavaslatokat Pietak előadása alapján elfogadták és szónokokul Duloba és Abrahamovitz képviselőket jelölték ki.

Hentzi-ellenes tüntetések.

Besztercebánya, nov. 28. A besztercebányai színházban az „Aranylakodalom“ mai előadása alkalmával a közönség nagymérvű Hentzi-ellenes tüntetéseket rendezett.

A császár jubileum.

Prága, nov. 28. A német diákok olvasó és vita-köre tegnap ünnepelte meg 6 felsége uralkodói jubileumát. Beszédeket mondottak Schücker és Funke képviselők és több németországi diák-egyesület képviselői. A kommersz után, mikor a diszvendégek jórésze már elment, a jelenlévő németországi diákok az osztrák himnus után rázendítették a „Deutschland, Deutschland über Alles“ kezdetű dalt. A kormány képviselője, aki még ott volt s aki az

ünnepség során két ízben volt kénytelen az ünneplőket meginteni, felszólította a társaságot, hogy hagyja abba ezt a dalt, amely felszólításnak a diákok rögtön engedelmessé váltak.

Insbruck, nov. 27. A katolikus egyesületek ma impozáns ünnepet rendeztek a felsége tiszteletére. Dél előtt ünnepies istentisztelet volt, délután körmenetet tartottak, amelyben körülbelül 10,000 ember vett részt, este pedig a városháza termeiben fényes gyűlés volt.

Spanyolország és Amerika.

Madrid, nov. 27. A kormány piroskönyvet fog küzzéteni, a mely a békekötésre vonatkozó okiratokat fogja tartalmazni.

A Dreyfus-ügy.

Páris, nov. 27. Dreyfusné a következő táviratot kapta férjétől:

„Együtt örvendek mindnyájatokkal. Moráliter és fizikailag jól érzem magam.“

Páris, nov. 27. A „Rapel“-nek egy amsterdami távirata jelenti, hogy Esterházy álnév alatt odaérkezett. — Zurlinden tábornoknak azzal a kijelentésével szemben, hogy senkitől sem kapott instrukciókat a Dreyfus-ügyre vonatkozólag, azt állítja a Rappel, hogy Páris parancsnoka a Picquart-ügy kezdete óta szakadatlanul érintkezik Cavaignac-kal, „Deroulode-del és du Paty de Clammal. — Ugyanez a lap azt állítja továbbá, hogy Zurlinden tábornok már elejtette a Picquart ellen okiratok közlése alatt emelt vádat, de azután külső befolyásra és nyomásra megújította a vádat,

Spanyol dolgok.

Havanna, nov. 27. Blanco tábornok átadta a kubai ügyek vezetését utódjának, Castellanosnak.

Lázongás. Ujfehértón.

— Véres vásár.

Jelentettük, hogy Ujfehértó szabolcsmegyei nagyközségben csütörtökön föllázadt az országos vásár népe és bántalmazta az csendőröket, kik végre is fegyverüket használták. A nép tudvalevőleg azon háborodott föl, hogy a csendőrök

egy renitens verekedőt, Bene Tóth Józsefet leszúrták.

Ezen főleg az asszoyok jöttek dühbe és — mint levelezőnk írja — ők biztatták a férfiakat a tettlegességre. Mikor a négy csendőr fegyverét elsütötte, három závargó — Kádár Elek. Zs. Ur. Józsefné és Bene Tóth Mihály — halálos sebot kapott, többen pedig könnyen sérültek meg. A sebesültek keservesen jajgattak, de társaikat koránt sem rémitette — meg a puska-golyó.

Rövid idő múlva ismét összeverődtek az emberek, még pedig kapával, ásóval, vasvillával fölfegyverkezve, sőt akadt olyan is, a ki nek puskája volt.

A főszolgabíró ekkor katonaságot Mikecz alispán utján. — Egy század huszár vágatva sietett Ujfehértóra és megfékezte a zavargókat. A huszárak mindaddig Ujfehértón maradnak a míg csak be nem fejezik a zendülés dolgában megindított vizsgálatot.

Szaporították a csendőrök számát is. Eddig mintegy husz ujfehértói férfit és asszonyt tartóztattak le.

VEGYES.

Luccheni. Megirtuk, hogy a királyné elvetemedett gyilkosa, Luccheni, teljesen felhagyott arezáttal, kihívó viseletével és teljesen meg van törve. Most Genfben azt jelentik, hogy az egyik fegyőr, a ki a napokban váratlanul belépett az orgyilkos ezellájába, Lucchenit keservesen sirva találta.

Az Öngyilkos orvos. Dr Gerendai László, városi orvos Kunhegyesen, fölakasztotta magát. A köztisztviselőben állott orvos a napokban tért haza a fővárosból, hol idegbetegsége gyógyítása céljából hosszabb időt töltött. Az öngyilkos orvost kis unokája találta meg, amikor már a padlás egyik gerendáján kiszenvedve függött.

Egy kerékpáros pár világgörülű utja. Darwin M. Hvat ur és neje világgörülű utjukról a napokban térnek vissza Chicagoba. Körülbelül 50,000 kerékpáros akarja a bátor házaspárt visszatérésük napján üdvözölni. Elinpulásuk óta több mint három év telt el. 1895. ápr. 10-ikén hagyták el Chicagót s 52 nap alatt San Franciscoba érkeztek. Japánba hajóztak s aztán végigkerekézték Japánt, Chinát, Birmát, Indiát, Perzsiát, Oroszországot, Magyarországot, Ausztriát, Németországot, Franciaországot és Angliát. Tehát körülbelül 30,000 angol mérföldet tettek

meg, kivéve a tengeri utazásokat. Az utiköltségek körülbelül 11,000 dollárra (50,00 koronára) rugtak.

A szerelme halottja. Szabadkai tudósítónk egy alig tizenöt éves leány öngyilkosságáról ad hírt. A fiatal öngyilkos egy vasuti alkalmazott leánya, Bence Annuskának hívták s egy kereskedő-segédbe volt szerelmes. A segéd azonban nem viszonzta érzelmeit, ez annyira elkészerítette a leánykát, hogy eldobta magától fiatal életét. Szülői iránt nagy a részvét, — mert egy másik leányuk néhány évvel ezelőtt szintén ily módon vetett véget életének,

Aki a feleségét lopja meg. — Donner Mátyás soproni korcsmáros — mint odavaló tudósítónk jelenti — a napokban nyomtalanul eltűnt a városból. Eleinte mindenki, még a felesége is, azt hitte, hogy nagyszámu hitelezői elől szökött meg, míg végre az asszony, nem kis meglepetésére rájött, hogy férje az ő nyolcezer forintnyi vagyonát is magával vitte. Feljelentésére most országsszerte körözik.

Az áruló hajfürt.

— Ráunt az urára. —

Apátfalván mostanában fölöttébb érdekes eset történt. Egy asszony — a vásárhelyi hirhedt asszonyok fajtájából — ráunt az urára, máshoz szeretett volna menni. Fölfogadott egy cigányasszonyt, a ki vállalkozott rá, hogy — neveltséges olesó árért — az urát elteszi láb alól, vagy más módon megszabadítja a menyecskét tőle. Kért pedig ehez a műtéthez: tíz forintot azután egy hajfürtöt a menyecske hajából, mert az világos, hogy babona nélkül nem mehet a dolog.

Hajfürt lett volna, de pénz nem: a menyecske tehát egy ur ismerésétől kért kölcsön. A cigányasszony késett a megbízás effektuálásával, a hitelező pedig megunt a várakozást: a menyecske apjához fordult, hogy fizesse ki a lánya adósságát. Az apa kutatni kezdett, hogy mire kellett a pénz a menyecskének: ezenközben a nyom a cigányasszonyhoz ért, a ki rövid vallatás után elmondott mindent, a mire a menyecske fölfogadta. Ekkor már a dolog a csendőrség kezébe került. A menyecske sirva-riva tagadott, tiltakozott minden gyanúsítás ellen, de akkor a cigányasszony előadta a hajfürtöt.

A szép vádlott még akkor is tagadott, — a mire a vizsgálóbíró szakértői szemlét rendelt el arra nézve csakugyan a menyecske hajából van az a hajfürt? A szakértői szemle pedig kétségbevonhatatlanul beigazolta ezt a szomorú ténytet. A hajfürt áruló lett.

A fiatal menyecske ellen most folyik tovább a bírósági vizsgálat

apátfalvi asszonyok pedig most még jobban hisznek a babonában, a mely azt is mondja: Asszony egy hajszálát ne adja másnak, mert ez az egy hajszál is veszte lehet . . .

Csarnok.

Egyetlenem.

— Társadalmi regény. —
Irta: Than Gyula.

29. Folytatás.

Ez a jelenet látható örömmel töltött el mindenkit. Az öreg pap könnyezve köszönte meg Apor Baláznak nemes szívűségét.

— Látod Balázs — szólt — ezt megtehetted volna előbb is és megmenthetted volna mindnyájunkat a lelkünkre szállott kínos aggodalomtól, hogy vajjon megmarad-e életben e boldogsághoz Dóri.

— Reméljük a legjobbat — szólt szeliden Apor Balázs.

VI.

Este már ott feküdt lázas álomban a kastély egyik vadász szobájában Orláth Adorján, aki pillanatra sem távozott el ágya mellől Bodnár Barnabás volt. Leste, várta a szót Adorján ajkáról, de nem jött. Ahogy az orvos rendelte hidegvizes borogatásokat maga rakott a sebre s vigasztalta magát az orvos mondásával: „Nem lesz semmi baj. Életben fog maradni, mert a golyó nemesebb részeket egyáltalában nem ért.”

Ott ült az ágya előtt, könnyező szemeit pillanatra sem vette le a lázas álomban fekvő Adorjánról.

Az ajtó csendesén tárult fel s csak a Jolán gyöngéd szava után vette észre, hogy ki lépett be a szobába.

— Alszik?

— Igen.

— Szabad belépnem.

— Önnek igen. Pszt! Csendesesen. Hadd aludjék. Amig alszik nem érez fájdalmat.

— Istenem! — nem bírom megállani, a szívem összeszorul, a szemembe könny gyűl. Főtisztelendő ur én meghalok.

— Ugyan gyermekem! Legyen erős. Lássá én is erős vagyok.

— Igen és a szeme tele van könnyekkel.

— De visszafojtom a fájdalmamat, ha mindjárt belefutok is.

— De hát én, hogy uralkodjam magamon, mikor olyan borzasztó dolgot tudtam meg.

— Mi az?

— János beszéli, hogy a szerencsétlenség után szemben találta Dernait . . .

— Dernait? . . .

— Fegyver volt a kezében . . .

— Az égre . . .

— Még füstölgött. Megszólította és dicsekedett neki, hogy boldog, mert vadat ejtett el.

— Ugy? . . . Egy kő esett le a szívemről, már azt hittem . . .

— Jól hitte, Adorjánt . . .

— Ót nézte vadnak?

— János is és a társaságban most már mindenki következteti, hogy szándékosan nézte el Adorjánt. Az volt a terve, hogy elteszi láb alól, megszabadítja magát tőle és úgy tűnteti fel a dolgot, mintha nem tudta volna, hogy Adorjánra céloz . . .

— Ugy van! Ez lehet! Így kellett történni . . . Hát az a nyomoult golyóhoz nyult, hogy boldogságát megteremtse . . .

— Fel van lázadva ellene mindenki . . . Csak azt nem tudom mit fog szólni apa, ha ezt megtudja . . . Én még ezt a bűnét is megbocsátanám, ha megmenekülne a veszélytől Adorján . . . Megbocsátanám de csak akkor is csak azért, mert ezzel nem a maga, de az én boldogságomat teremtette meg.

(Folyt köv.)

A gyár tündére.

REGÉNY.

12. Folytatás.

A számtiszt Borlai Géza nyomában el is indult Kordaiék lakása felé és tovább sétált jó félóránál, míg Teréz jött. A járatlan utcán, ahol egy lelket sem látott, nem tévesztette el szeme elől Kordai Terézt. Mindjárt felismerte, köszöntötte udvariasan, amit a leány szívélyesen fogadott.

— A gyárba megy kisasszony?

— Oda.

— Még korán lesz.

— Eltelik az idő míg odaérek.

— Csaknem egy félórája van.

— Most foglaltam el állásomat, igyekezniem kell, hogy megtanuljam, amit végezniem kell. Azután szeretném előhaladásomat biztosítani

— Olyan gyorsan.

— Igen, olyan gyorsan. Akinek mint nekem szüksége van a kenyérré így kell tennie.

— Teréz kisasszony nagyon praktikusán fogja fel az életet. Ez bátorit fel engem valaminek a kijelentésére.

— Minek? . . .

— Hogy munka nélkül is biztosíthatná a maga és a családja boldogságát.

— Uram, hogy érti ezt?

A legtisztességesebben. Megmondom, ahogy érzem. Lássá én szép állással bírok, előhaladásom biztosítva van. Már is van olyan jövedelmem, hogy egy nő eltarthassak s magamhoz lánczolja boldogságát biztosíthatassam.

— Azt akarja mondani, hogy legyek a felesége.

— Azt!

— Ha ez a szándéka, mondjon le róla. Ez őszinte és határozott válaszom.

— Teréz kisasszony, gondolja meg mit mond. Vagy talán nem bizik szándékomban.

— Semmi okom sincs, hogy kételkedjem benne, de kérem mondjon le róla. Nagy dolog az, mi engem ilyen törekvésektől elválaszt. Annyit tájékozásul megmondhatok önnek, hogy nagy uri körben éltem . . .

— Tudom . . .

— Nos hát ott más reményekkel néztem a házasság elé. Ez nem sikerülhetett, ezen alól tehát nem tudok megbarátkozni ilyen gondolattal.

(Folyt köv.)

Hatóságilag engedélyezett végkiárúsítás

az üzlet teljes feloszlata végett a raktáron levő

selyem kelmék és ruhaszövetek, kanavác, vászon, abroszok, szervéták, ingek, gallérok, nyakkendők, függönyök, nap és esernyők. — Miederek, kötények, paplanok, szőnyegek, siffonok, velezek, cartonok, mindentéle bélés és rövidárúk a beszerzési áron alól adatnak el.

Minden vásárlás

csak fél árba kerül.

Nem lehet eléggé ajánlani a ritka kedvező alkalmat az érdeklődők figyelmébe.

Tisztelettel:

Besenczky Kálmán,

11. sz. szalodával szemben

Örökös tavasz

Paczelt János

mag és virágkereskedésében és dusan berendezett kertészetében megnyitott örökös tavasz.

Ajánl friss

élő, nyíló virágokat

cserepekben, valamint levágva: caméliát, rózsát, szegfűt, narciszt, tubarózsát, primulát, Cyklamant, — gyöngyvirágot, kék ibolyát, Chrysanthumot és sok másféle virágot. Legjobb izléssel összekötve menyasszonyi és másféle csokrokat a megszolidabb árban vidékre is. A csomagolásra nagy gond fordítatik.

Készletem állandóan nagy szerint bármilyen igényű megrendeléseket pontosan kiszolgálhatok.

Kérve a n. é. közönség szives pártfogását és minél tömegesebb megrendelést.

Tisztelettel

Paczelt János

Kossuth utca a városház alatt.

Legolcsóbb forrás.

Egy loden öltöny 11 frt.

Egy loden sacó szövet béléssel
5 frt 50 kr.

Egy loden uti köpeny 9 ft.

Egy loden nadrág 3 frt.

Egy Romaner bőrbélésü
sacó 12 ft.

Egy utazó bunda
30 frt.

Legnagyobb
választék

gyermek ruhákban

Egy fiu köpeny 4 ft.

Egy fiu öltöny 4.50

Egy gyermek costum 3 frt.

Debreczen, Piacz 16.

Alföldi Takaréknál, (Bikával szemben.)

Braunstein Ignátnál.

Férfi és gyermek ruhák

Megnyitott a

„Párisi-Divat“ Áruház

Debreczen, a főposta mellett,

hol a legnagyobb

választékban

kaphatók

gyermek kivételü

Női és gyermek felöltők.

Szörmeárúk,

NŐI KALAPOK,

BLOUSOK

ÉS

GYERMEK RUHÁKBAN

különlegességek.

Tulajdonos kikerülése végett minden darabon fel van tüntetve a legolcsóbb

szabot